

Keloğlan Denizler Padişahına Karşı

– Serdar102 · 14 Aralık 2012

Bir Keloğlan varmış. Bu Keloğlan'ın saçı yokmuş ama aklı çokmuş. Herkesle fikir yarıştırmayı sever, bunu bir oyun haline getirmiş. Kendi köyü Alaca, komşu köyler Bulaca, Kulaca ve Suluca'da yapılan düğünlere davet edilir ve akıl-fikir yarışmalarında ilk sırayı kimselere bırakmazmış. Mümkün mü Keloğlan'la akıl-fikir yarıştırmak? Keloğlan sorusunu sordu muydu yarışmacılar dilsiz kesilirmiş.

Bulutlar yere inse, yer göğe çıksa, insanlar hangi katta bulunurlar?
Yanan bir ateşin dumanı görünmese bunu kim anlar?
Eller ayaklarla yer değiştirse yürümek nasıl olurdu?

Asıl adı İbrahim olan Keloğlan, zekâsının çokluğuyla her zaman öğünen denizler padişahı ile akıl-fikir yarıştırmak için, yola çıkmış. Keloğlan yolda iki adama rastlamış. Adamlar, hararetle bir şekilde tartışmaktaymış. Keloğlan bir süre adamların tartışmasını izledikten sonra, araya girmiş:

" Durun ağalar, etmeyin, eylemeyin. şu koca dünyada, bu dağ başında neyi paylaşamazsınız? "

Keloğlan'ın araya girmesiyle adamlar sakinleşmiş. Adamlardan biri, Keloğlan'a sormuş:

" Arkadaş, nerelisin, adın ne? "

Keloğlan:

" şu dağın ardında kalan Alaca köyündenim. Herkes, bana Keloğlan der. Söyleyin bakalım ağalar, nereden gelir, nereye gidersiniz? Adınız nedir, bir öğrenelim. "

Adamlardan biri:

" Keloğlan adını duymuşluğum vardı. Benim adım Hacivat, kardeşliğimin adı Karagöz'dür. "

" Vay, Hacivat ve Karagöz! Ben de sizin adınızı duymuştum. Nükteli konuşmalarınızla etrafınızdakileri güldürürmüşsünüz " diyen Keloğlan, iki ayrılmaz dostla kucaklaşmış.

Daha sonra Karagöz sormuş:

" Keloğlan, sen köyünden çok uzaktasın. Nereye böyle? "

Bunun üzerine Keloğlan, olanı-biteni anlatmış ve sonunda, denizler padişahı ile akıl-fikir yarıştırmak için yola çıktığını söylemiş.

Keloğlan sözlerini tamamladıktan sonra Hacivat karşısına dikilmiş:

" Be Keloğlan, sende hiç akıl yok mudur? Denizler padişahını ben de bilirim. Akıl-fikir yarışında beni yenen altına boğarım der ama kimseye beni yendin, al bir çuval altını demedi, kimseyi altına boğmadı. O'nun boğdurması başka türlü. Cellâtlarının eline düşenin vay haline. "

Karagöz'ün de kızgınlıkta Hacivat'tan aşağı kalır yanı yokmuş:

" Bre kellerin padişahı. Biz Hacivat'la ikimiz senin emrindeyiz. Yeter ki, o kötü fikrinden vazgeç. Bak yirminde varsın, yoksun. Hayatının baharındasın. Gel gitme. "

Karagöz ile Hacivat uzun süre dil dökmüşler fakat Keloğlan'ı vazgeçirmek ne mümkün? Rüzgâr diyormuş da fırtına demiyormuş. Hayalin gerçeğe, masalın efsaneye karıştığı bir anlık zaman diliminde aniden Hacivat'ın yüz hatları gerilmiş, kaşları çatılmış ve konuşmaya başlamış:

" Bak Keloğlan, hiç kimse kazanma ihtimalinin sıfır olduğu bir şans oyununa parasını, bir ölüm oyununa hayatını koymaz. Karagöz'le beni az buçuk tanıdın. Yalan nedir bilmeyiz, doğruluktan şaşmayız, sırrını sırrımız bilir, kimselere açmayız. Hayatını ortaya koyduğuna göre, bu Denizler Padişahı senin tanıdık veya akrabana mı bir zarar verdi? "

Hacivat'ın kararlı konuşması üzerine, çocukluğundan beri beynini kemiren sırrı, Keloğlan gözyaşları içinde anlatmaya başlamış:

" Anam anlattıydı. Babamın adı Mehmet'miş. Köylüymüş ama çok zekiymiş. Ben küçük bir çocukken, babamın çok zeki olduğunu duyan denizler padişahı babamı sarayına akıl-fikir yarıştırmak için, davet etmiş. Gidiş o gidiş. Babamın kendinden daha akıllı olduğunu gören zalim, babamı boğdurtmuş. Ben şimdi gidip de, o zalimden babamın intikamını almaz mıyım? Bir de şöyle bir durum var. Dikkat ettim, halk arasındaki konuşmalarda padişah, kral, imparator, şah, sultan diyorlar, o kadar zalimler var ki aralarında. Zindanlar haksız yere işkence gören, karanlık ve nemli taş odalarda ömür törpüleyen insanlarla dolu. Olur mu böyle şey? Padişahın biri, ordusunu toplayıp, kendi halinde yaşayan, iyi insanlarla dolu bir ülkeye saldırıyor, yüzlerce, binlerce insanın ölümüne sebep oluyor. Sonra ne oluyor? Ülkesine yeni topraklar kattı, topraklarını genişletti, fethetti, aldı. Böyleleri büyük padişah, büyük kral namıyla anılıyor. Kızıl saçlı, kızıl sakallı bir korsan olan denizler padişahı da gelecekte büyük padişah olarak anılacaksa yazıklar olsun. "

Bunun üzerine Hacivat: " Dediğın doğru, Keloğlan. Benim de dikkatimi çeker bu durum. Şu el yazması kitaplar. Yüzyıllar öncesinden kalanlar var. Tarih kitaplarında hep savaşlar var. Tarih, savaş demek

olmamalı. Tarih kitaplarından savaşı çıkarın, geriye Karagöz ile Hacivat kalır. Öyle değil mi Karagöz'üm? "

Karagöz: " Sen ne diyorsun, Hacivat? Bir savaşı sevmeyiz. İnsanlar neden bizi tarih kitaplarına yazsınlar. "

Onların aralarındaki bu konuşma su gibi akıp gitmiş. Daha neler konuşmuşlar, neler. Özellikle babasından bahsederken, Keloğlan'ın, yıllardır için için yanan bir volkanken aniden patlaması, yüzyıllardır süregelen bir yanlış doğruluyor nitelikte miymiş? Düşüncede bütünlük sağlamak, aralarında fikir birlikteliği kurmalarına neden olacak, Keloğlan'ın yanına Karagöz ile Hacivat'ı katacak, yakındaki bir çiftlik sahibi onlara üç at satacak, fazla eğlenmeden yola çıkılacak, aradan günler, haftalar geçecek, denizler padişahının ülkesine giriş yapılacak, deniz kenarında, sarp kayalıklar üstündeki zalimin sarayına varılacak ve hoş geldin, beş gittin huzura çıkılacakmış.

Artık Keloğlan, denizler padişahının huzurunda, Karagöz ile Hacivat salonun bir köşesinde seyirciler arasındaymış. Biraz sonra denizler padişahının davudi sesi salonda yankılanmaya başlamış:

" Benimle akıl-fikir yarıştırmak için, gelen sen misin? Adın Keloğlan'mış. Saçı yok olanın akli da yok derlerdi de inanmazdım. Aklin olsa, şu kadcark halinle, benim gibi heybetli bir padişahın karşısına çıkar mıydın? "

Bu soruya Keloğlan şu cevabı vermiş: " Padişahım, saçım yoktur ama aklım çoktur. Şu kadcark değil de, bu kadcark olsaydım, bu salona sığmaz, dışarı taşardım. "

Denizler padişahı, Keloğlan'dan böyle bir cevap beklemediği için, sağına, soluna bakınmış. Salondaki bütün başlar öne eğilmiş. Keloğlan ise, dimdik karşısında duruyormuş. Başu dik, alnı açılmış. Cesurmuş. Sorulacak her soruya karşılık verebilecek gibi görünüyormuş. Denizler padişahı kaşlarını çatıp, Keloğlan'a doğru sert bir bakış fırlatmış. Keloğlan oralı olmamış.

Bunun üzerine denizler padişahı ayağa fırlarken, bağırılmış: " Rezil herif, hemen diz çok karşımda. "

" Padişahım, olur mu? Bu bir yarışma. Benim işime karışma. Şartlar eşit olacak ki, tadı çıksın; Keloğlan'ın kel başında saç çıksın. Hem sen şimdi padişahlığı boş ver, bir soru sorayım da bana akıl ver. Bu elimde yok, bu elimde de yok. Ellerimde yok olan şeyin adı nedir? "

" Bre densiz, bu ne biçim sorudur? Cellâtlar, alın bunu başımdan, koparın gövdesini başından. "

İki cellât gelmiş ve Keloğlan'ı kaptıkları gibi sarayın yer altı katlarında bulunan zindana götürmüşler. Gece yarısı Karagöz ile Hacivat zindana inmiş ve Hacivat uzaktan akrabası zindancıbaşıyla görüşmüş. Keloğlan'ı salıvermesini, bu durumun kimse tarafından bilinmeyeceğini söylemiş. Hacivat'ın ricası ve

verdiği on altın üzerine zindancıbaşı, Keloğlan ile Karagöz ve Hacivat'ı gizli bir geçitten saray dışına çıkarmış.

Zindancıbaşı: " Bak Keloğlan, yirmi yıldır bu zindandayım. Padişahıma isyan eden, karşı çıkan, düşman olan, boyun eğmeyen yüzlerce insanın hayatına son verdim. Şimdiye kadar bir kişi bile, bu zindandan sağ kurtulamadı. Hacivat'ın hatırına seni bırakıyorum. Eğer ki, bir daha bu zindana gelersen, vay haline! Bir Hacivat değil, bin Hacivat gelse seni kurtaramaz, dedikten sonra, Keloğlan'ın ensesine öyle sert bir tokat vurmuş ki, onu toza, toprağa bulamış.

Zindancıbaşı gittikten sonra, Karagöz ile Hacivat, Keloğlan'ı kucakladıkları gibi oradan kaçırmışlar. Keloğlan günlerce ölümlüce cebelleşmiş. Gitmiş, gitmiş, gelmiş. Sonradan Keloğlan biraz kendine gelince sormuş: " Ne oldu? Neredeyim ben? "

Bunun üzerine Hacivat: " Dağda, bayırdayız, Keloğlan. Tam altı gündür kendini bilmeden yattın. Terledin, durdun. Zindancıbaşı gitmene izin verdi. "

Keloğlan: " Of, ensemble! Ne biçim zindancıbaşıymış o. Ensemble öyle bir tokat vurdu ki, tarifi imkânsız. Sanki öldürmek için vurdu. "

Hacivat: " Tabi öldürmek için vurdu. Seni bıraktığını denizler padişahı bir duyarsa, zindancıbaşını en yüksek direğe astırır. Artık akıllan Keloğlan, babanın intikamını aldın. Bunu böyle kabul et. Denizler padişahının ülkesini terk et. Var git köyüne, evine. Kur düzenini rahat et. "

Daha sonra kendine gelen ve iyileşen Keloğlan'ı, Alaca Köyü'nün yakınlarına kadar getirmişler. Keloğlan'dan bir daha denizler padişahıyla uğraşmayacağı sözünü alan Karagöz ile Hacivat, Bursa'ya dönmüş.

Keloğlan köyünde birkaç ay kalmış. Yemiş, içmiş, gezmiş. Aklında hep denizler padişahı varmış. Onun hayali gözlerinin önünden gitmiyormuş. Bu duruma daha fazla dayanamayacağını düşünen Keloğlan, anasıyla vedalaşıp, yola çıkmış. Atını dörtnala sürerek günler sonra denizler padişahının ülkesine ulaşmış. Bir han odası kiralayıp, orada yatıp, kalkmaya başlamış. Bir sabah Keloğlan, tellalın sesine uyanmış.

Tellal: " Padişahımız dünya güzeli kızı Ay Sultan'ı evlendirecek. Ay Sultan'la evlenecek olan cengâverin okla hedefi 12'den vurması gerekiyor. Hedefi 12'den vuramayanın boynu vurulacak. Duyduk, duymadık demeyin. "

" Hah, diye düşünmüş, Keloğlan. Nihayet denizler padişahıyla karşılaşmak için bir fırsat doğdu. Böyle bir fırsat bir daha elime geçmeyebilir. O zaman bu fırsatı çok iyi değerlendirmeli ve denizler padişahından

intikamımı almalyım. Önce iyi bir yayla, bolca ok alıp, şehir dışında, açık bir alanda, çalışmaya başlamalyım. Yüz adımdan yumruk kadar bir hedefi her atışta vurabilecek duruma gelmeliyim. Yarışmayı kazanıp, Ay Sultan'la evlenirsem, işim kolaylaşacak. Bekle denizler padişahı yakında geliyorum. "

Keloğlan bir haftalık ok taliminden sonra istediği seviyeye gelmiş ve yarışma günü denizler padişahının sarayına gitmiş. Sarayın bahçesinde ok atışları başlamış. İlk iki yarışmacı hedefi 12'den vuramayınca boynu vurulmuş. Üçüncü yarışmacı ise, hedefi 12'den vurmasına karşın, askerlerce yakalanarak boynu vurulmuş. Bunun üzerine geride kalan yarışmacılar, kaçmaya çalıştırlarsa da, yakalanarak zorla atış yapmışlar. Hedefi 12'den vursun vurmasın, yarışmacıların birer birer boynu vurulmuş.

Nihayet on ikinci sırada bulunan Keloğlan'a sıra gelmiş. Yarışmacıları adını söyleyerek öne çıkaran asker, şimdi sıra Seloğlan'da diye bağırmış. Keloğlan şapkasını çıkarıp selam verince, denizler padişahı ayağa kalkmış:

" Dur bakalım, sen Keloğlan değil misin? Birkaç ay önce akıl-fikir yarıştırmak için, karşıma çıkmıştın. Zindanda senin kel başını, değersiz gövdenden ayırmadılar mı? "

Keloğlan: " Hayır, padişahım! Benim adım Seloğlan. Keloğlan, benim üçüzümdür. Bir kardeşimiz daha var. Adı Yeloğlan. Adımızı babam koymuş. "

" Keloğlan, sivri zekâlı olduğu için, baban adını Keloğlan koymuştur. Kardeşinin adını neden Yeloğlan koymuş? "

" Yeloğlan, yel gibidir. Çok hızlı koşar. Son günlerde atlarla yarışacak duruma gelmişti. "

" Peki, senin adını neden Seloğlan koymuş? "

" Şey, padişahım! Ben de sel gibi olduğum ve önümde engel tanımadığım, önüme çıkan en büyük sorunların üstesinden geldiğim için, babam bana bu adı koymuş. "

" En büyük sorunlar ha, işte sana büyük bir sorun. Kurtar bakalım kalın boynunu kesilmekten. Haydi, bir an önce atışını yap. "

Keloğlan hedefe doğru dönmüş. Elindeki oku takıp, yayı germiş. Hedefi 12'den değil, 15'den vursa bile, boynunu vurulmaktan kurtaramayacağını biliyormuş.

" Nereden nereye, diye düşünmüş. Sözde yarışmayı kazanıp, Ay Sultan'la evlenecek ve denizler padişahını alaşağı edip, tahtı ele geçirecektim. "

Keloğlan aniden düşünmeyi bırakıp, hızla geriye dönmüş ve nişan alıp, oku fırlatmış. Ok, denizler padişahının göğsünün sol tarafına saplanmış. Keloğlan, Yeloğlan olup, yel gibi sarayın bahçesinden dışarı kaçmış. Peşinden koşan askerler, Keloğlan'ı ormanda boş yere aramışlar. Gizlendiği ağaç kovuğunda askerlerin konuşmalarını dinleyen Keloğlan, denizler padişahının kalbinin sağda olduğunu öğrenmiş. Askerler, denizler padişahının daha önceki suikastlar gibi, bunu da atlatacağına inanıyorlarmış çünkü denizler padişahı kalbinden vurulmadıkça ölmezmiş.

Bunları duyan Keloğlan için için gülmüş. " Askerler, hedefi 12' den vuran ilk yarışmacının boynu vurulunca, o kargaşalıkta, benim okun ucuna birazcık zehir sürdüğümü nereden bilecekler? Zehir kana karışınca nasılsa denizler padişahının kalbinden geçecek. Bu zehir kalbi durdurur, onu öldürür. Gitti, gider. "

Keloğlan ormanda günlerce yol yürümüş ve saraydan iyice uzaklaşmış. Daha sonra at satın aldığı bir köylüden denizler padişahının öldüğünü öğrenmiş. Babasının intikamını almış olmanın gönül rahatlığı içinde atına binerek ülkesine doğru yola çıkmış.

Keloğlan köyüne gelince olanları anasına anlatmış.

Anası: Boyu devrilesi denizler padişahı, gencecik babanı bir hiç uğruna öldürdüydü. Alacağı vardı, onu da aldı. Belasını buldu. Aslan oğlum, benim!. Dur sana çok sevdiğin tarhana çorbası pişireyim. "

Anasının pişirdiği çorbayı içen Keloğlan daha sonra babasının mezarını ziyaret etmiş. Keloğlan, babasına şunları söylemiş:

" Buba, ben geldim. Ben senin oğlun Keloğlan'ım. Seni boğduran denizler padişahını ben zehirli okla vurdum. Denizler padişahı yok artık, o öldü. Böylece intikamını almış oldum. Mezarında rahat uyu. "

SON

Yazan: Serdar Yıldırım